

Original text of Karin Boye's poem Avsked (Farewell)
from *För trädets skull* (*For the Trees' Sake*) 1935
© Karin Boye- licensed through ALIS, Sweden.

Avsked

Jag ville ha väckt dig till en nakenhet som en naken
förvårskväll,

då stjärnorna svämmar över
och jorden brinner under smältande snö.
Jag vill ha sett dig en enda gång
sjunka i det skapande kaos' mörker,
ville ha sett som vidöppen rymd dina ögon,
färdiga att fyllas,
ville ha sett som utslagna blommor dina händer,
tomma, nya, i väntan.

Du går, och ingenting av detta har jag givit dig.
Jag nådde aldrig dit, där ditt väsen ligger bart.
Du går, och ingenting av mig tar du med dig --
lämnar mig åt nederlaget.

Ett annat avsked minns jag:
vi slungades ur degeln som ett enda väsen,
och när vi skildes, visste vi inte längre
vad som var jag och du...
Men du -- som en skål av glas har du lämnat min hand,
så färdig som bara det döda tinget och så oföränderlig,
så utan andra minnen än de lätta fingeravtryck,
som tvättas bort i vatten.

Jag ville ha väckt dig till en formlöshet som en formlös
fladdrande låga,
som finner sist sin levande form, sin egen...
Nederlag, å nederlag!